

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 412).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 63) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 65).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget med overvældende Majoritet i Folketinget.

Lovforslaget gaar ud paa, at det i § 13 i den nys nævnte Lov fastsatte Beløb af 250 000 Kr., som aarlig stilles til Raadighed af Statskassen som Bidrag til Kommunernes Tilskud til Hjælpekasserne, for Finansaaret 1928—29 forhøjes til 1½ Mill. Kr., hvilket Beløb skal fordeles i Overensstemmelse med de i den nævnte Lovbestemmelse fastsatte Regler.

Det har jo i Landstinget i den senere Tid under forskellige Diskussioner været oplyst, i hvor høj Grad Udgifterne til Fattigvæsenet og til Hjælpekasserne er steget i de senere Aar, og jeg tror ikke, det vil være nødvendigt ved Forebyggelsen af dette Lovforslag at begrunde nærmere, hvorfor man finder det rimeligt at forhøje Stats-tilskuddet fra de 750 000 Kr., det senest har været, til 1½ Mill. Kr. under Henvis-

ning til den meget stærke Stigning i Hjælpekassernes Udgifter. Alt dette er saa grundigt oplyst under Diskussioner i den sidste Tid her i det høje Landsting, at jeg mener, at alle ærede Medlemmer vil være i Stand til at tage Stilling til Lovforslaget med det samme.

Jeg tillader mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Gisselbæk: Landstinget har i mange Aar beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvor stort det Tilskud bør være, som Statskassen yder til Kommunerne i Forhold til disses Udgifter til Hjælpekasserne. Som allerede nævnt af den højtærede Socialminister staar der i Loven af 1913, at Tilskuddet skal være 250 000 Kr., men det er jo rigtigt, at Hjælpekassernes Udgifter er steget overordentlig stærkt. Nu skal jeg ikke komme ind paa at tale om Fordelingen af Tilskuddene til Hjælpekasserne eller om Hjælpekassebestyrelsernes Virksomhed. Da der her kun tales om een Ting, nemlig Statens Tilskud til Kommunerne, og ikke om Hjælpekassernes Administration, kan jeg paa mit Partis Vegne gaa med til, at Tilskuddet for Finansaaret 1928—29 som foreslaaet bliver 1½ Mill. Kr., ligesom jeg ogsaa kan anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Ludvig Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Frøkjær: I Modsætning til de to foregaaende Talere skal jeg straks sige, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. I de sidste 5 Aar har man forhøjet Statskassens Bidrag til Kommunernes Tilskud til Hjælpekasserne til 750 000 Kr., og vi mener, at det er rigtigt at blive staaende ved disse 750 000 Kr. Vi mener ikke, det er rigtigt at gaa med til at forøge Statens Udgifter her med ¾ Mill. Kr., men da vi ved, at der er stort Flertal for, at Lovforslaget vedtages, skal vi heller ikke modsætte os det. Vi vil undlade at stemme ved dets endelige Vedtagelse i dette høje Ting.

Veistrup: Det ærede Medlem, som sidst talte, motiverede Modstanden mod det foreliggende Lovforslag ved at sige, at han fandt ikke, det var rigtigt, men hvorfor det ikke er rigtigt, fik vi desværre ikke noget at vide om. Det forekommer mig dog i og for sig, at Begrundelsen for dette Lovforslag ligger lige for, naar man kender de Ud-